

Notat

5. juni 2014
Ref. sra/mhi
Forsyning

Dispensationspraksis vedr. undtagelse fra elforsyningslovens regler om selskabsmæssig adskillelse efter elforsyningslovens § 37 a, stk. 4.

Gældende regler

Det følger af elforsyningslovens § 37 a, stk. 4, at vand- og spildevandsselskaber skal foretage selskabsmæssig adskillelse af blandt andet el- og varmeaktiviteter.

Reglerne har baggrund i et ønske om, at der ikke bruges elmidler på vand- og spildevandsaktiviteter.

Mulighed for dispensation

Elforsyningslovens § 2, stk. 4, giver hjemmel til at undtage mindre anlæg, eller mindre omfattende aktiviteter, helt eller delvis fra elforsyningslovens bestemmelser. Det følger af bemærkningerne til elforsyningslovens § 2, stk. 4, at bestemmelsen primært er tænkt udnyttet i tilfælde, hvor det drejer sig om undtagelse fra godkendelseskrav og krav om selskabsmæssig adskillelse.

Energistyrelsen har i sin hidtidige praksis fastholdt, at der skal være regnskabsmæssig adskillelse, jf. EFL § 85, stk. 2, mellem elproduktionsaktiviteterne og de ikke elektricitetsrelaterede aktiviteter, hvilket bl.a. muliggør modregning af "overskud" i bloktilskuddene. Endvidere har der ikke været dispenseret fra kravet i elforsyningslovens § 37 a, stk. 3, der fastlægger, at der ikke må anvendes elmidler på bl.a. vand- og spildevandsaktiviteter.

Energistyrelsens dispensationspraksis

Det har siden 2008 været Energistyrelsens praksis at undtage kommunale vand- og spildevandsselskaber fra kravene om selskabsmæssig adskillelse af spildevandsaktiviteter – og elforsyningsaktiviteter baseret på biogas, jfr. elforsyningslovens § 37 a, stk. 4, ligesom Energistyrelsen har givet tilsvarende dispensationer i relation til solcelleanlæg opsat i forbindelse med vand- og spildevandsanlæg, når anlægget var dimensioneret til at dække vand- og spildevandsanlæggets eget elforbrug.

Energistyrelsen har i forbindelse med sagsbehandlingen typisk lagt vægt på, at der har været tale om mindre anlæg og en begrænset elproduktion med en naturlig sammenhæng med vand- og spildevandsaktiviteterne.

I forhold til biogasbaseret elproduktion har der endvidere været lagt vægt på, at der er tale om naturlig udnyttelse af et biprodukt fra spildevandsaktiviteterne, hvis udnyttelse sikrer en bedre udnyttelse af den energi, der opstår i forbindelse med spildevandets behandling.

De ekstra omkostninger og administrative byrder, der er forbundet med stiftelsen og driften af et selvstændigt selskab, kan gøre udnyttelse af den energi, der opstår som en naturlig del af rensningsprocessen, uinteressant at udnytte.

Parallelt med ovennævnte dispensationspraksis vedr. adskillelse af elproduktion på vand- og spildevandsanlæg har der været givet dispensationer, så kommuner ikke var nødt til at selskabsudskille elproduktion via solcelleanlæg. Folketinget har via en ændring af elforsyningslovens § 2, stk. 4, indsnævret adgangen til at dispensere i relation til solcelleanlæg, således at der bl.a. er etableret en pulje på 20 MW, som allerede blev brugt på puljens åbningsdag den 31. marts 2014. Meningen med indsnævringen var at begrænse kommunernes adgang til nettoafregning af forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg på kommunalt ejede bygninger.

De kommunale solcelleanlæg, som ikke undtages fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, jf. ovennævnte, skal således placeres i et selskab med begrænset ansvar, jf. elforsyningslovens § 4, stk. 1.

Det typiske billede for vand- og spildevandsanlæggene har været og er, at elproduktionen har ligget i et selskab, som forudsat i elforsyningslovens § 4, stk. 1, og at ønsket om dispensation har været i relation til yderligere selskabsmæssig adskillelse, jf. elforsyningslovens § 37 a, stk. 4, af elforsyningsvirksomheden fra vand- og spildevandsvirksomheden.

Energistyrelsen har identificeret, at der fra 2008 er givet 22 dispensationer fra kravet om selskabsmæssig adskillelse af elproduktion fra vand- og spildevandsselskaber, hvor elproduktionen har været baseret på biogas produceret i forbindelse med slambehandling, ligesom der er givet 2 dispensationer vedrørende solcelleanlæg. Tilsvarende vil være gældende for øvrige elproducerende anlæg på basis af vedvarende energi, som opsættes med henblik på delvis dækning af eget elforbrug.

Der gøres opmærksom på, at der ikke dispenseres fra kravet om regnskabsmæssig adskillelse, jf. elforsyningslovens § 85, stk. 2, mellem elproduktionsaktiviteterne og de ikke elektricitetsrelaterede aktiviteter, hvilket bl.a. muliggør at overskud kan modregnes i bloktilskuddene. Endvidere har der ikke været dispenseret fra kravet i elforsyningslovens § 37 a, stk. 3, der fastlægger, at der ikke må anvendes elmidler på bl.a. vand- og spildevandsaktiviteter.